

Spotkania Klubu Kultury im. Heleny Modrzejewskiej

w latach

1998 - 2000

Jolanta Zych - Prezes; Tadeusz Podkański - Wiceprezes; Tomasz Kachelski - Wiceprezes i Skarbnik; Krystyna Kusza - Sekretarz; Członkowie Zarządu - Andrzej Łowkis, Jacek Różga (niepełna kadencja), Krystyna Okuniewska, Alicja Szwaglis

WALNE ZEBRANIE

3 maja 1998

W dniu 3 maja 1998 roku w rezydencji Stefana Grubińskiego odbyło się kolejne walne zebranie Klubu im. Heleny Modrzejewskiej. Zebranie otworzył Edward Piłatowicz, który zgłosił kandydaturę Tadeusza Bocińskiego na przewodniczącego zebrania i Krystyny Kuszy na sekretarza. Zebrani zaaprobowali zgłoszone kandydatury. Tadeusz Bociński poprosił skarbnika Klubu Tomasza Kachelskiego o złożenie sprawozdania finansowego za okres 1996-1997. Komisja Rewizyjna w składzie Witold Czajkowski, Stefan Grubiński i Jacek Palamarz zaaprobowala sprawozdanie finansowe bez zastrzeżeń. Przewodniczący Komisji Witold Czajkowski podziękował skarbnikowi za pieczę nad finansami klubu w ubiegłej kadencji. Ustępujący prezes Edward Piłatowicz podsumował działalność Klubu i podziękował serdecznie wszystkim członkom zarządu, gospodarzom domów, którzy przyjmowali Klub, oraz wszystkim, którzy pomagali w przygotowaniu spotkań. Tadeusz Bociński podziękował w imieniu Klubu odchodzącemu zarządowi. Po udzieleniu absolutorium Tadeusz jako przewodniczący Komisji Nominacyjno-Wyborczej ogłosił wyniki głosowania.

Członkowie Klubu w listownie przeprowadzonym głosowaniu wybrali na okres kadencji 1998-1999 Zarząd w następującym składzie:

- ❖ Prezes - Jola Zych
- ❖ Viceprezes - Tadeusz Podkański
- ❖ Viceprezes/Skarbnik - Tomasz Kachelski
- ❖ Sekretarz - Krystyna Kusza
- ❖ Członkowie Zarządu:
  - Klara Konopelska
  - Andrzej Lowkis
  - Jacek Różga

Nowowybrany prezes Jola Zych podziękowała członkom Klubu za zaufanie oraz ustępującemu zarządowi za znakomitą pracę i utrzymywanie wysokiego poziomu artystycznego spotkań. Szczególne podziękowanie za ogromny wkład pracy złożono Ewie Świder, która ze względów zdrowotnych zrezygnowała ze stanowiska dyrektora artystycznego.

Nowy zarząd powołał Komitet Doradczy, w którego skład zaproszono Tadeusza Bocińskiego, Marysię i Edwarda Piłatowiczów, Zofię i Witolda Czajkowskich, Kazimierza Kowalskiego, Leonarda Konopelskiego i Artura Okuniewskiego.

Dokonano wyboru nowej Komisji Rewizyjnej w składzie Stefan Grubiński, Witold Czajkowski i Jacek Palamarz i następnie rozpoczęły się wolne wnioski, w trakcie których ustalono co następuje:

- ❖ Konieczność skreślenia z listy członków Klubu osób, które do końca czerwca nie zapłacą składek członkowskich.
- ❖ Przypominanie w zawiadomieniach o spotkaniach klubowych o opłacie za wstęp w wysokości \$5 przez członków, którzy zapraszają gości.
- ❖ Konieczność szukania dotacji w celu pokrycia stale wzrastających kosztów organizowania imprez klubowych.
- ❖ Otwarcie szerokiej dyskusji na temat przyszłego profilu Klubu.

Wyciąg z protokołu zebrania sprawozdawczo-wyborczego
8 maja, 1998

Spotkanie z reżyserem Jerzym Skolimowskim

31 maja 1998

Członkowie naszego Klubu spotkali się w sali projekcyjnej The Directors' Guild of America z Jerzym Skolimowskim, jednym z najbardziej wyróżniających się współczesnych europejskich reżyserów. W latach 60-tych był on w Polsce jednym z niewielu twórców, którzy odważyli się otwarcie zaatakować ustrój komunistyczny. Ogromnie znaczącym utworem tego okresu był film *Ręce do Góry*, którego projekcję poprzedził krótki komentarz reżysera. Po wyświetleniu filmu rozmowę z Jerzym Skolimowskim przeprowadził Jacek Różga.

Jerzy Skolimowski, w młodości bokser, poeta, aktor, student Akademii Sztuk Pięknych, a następnie historii sztuki, archeologii i etnografii, studiował w Szkole Filmowej za namową Andrzeja Wajdy. Realizacje pierwszego filmu *Rysopis* rozpoczął jeszcze w trakcie studiów. Po nim nastąpiły *Walkower*, *Bariera* i *Start*, które odniosły ogromny sukces.

Uzyskanie głównej nagrody Złotego Niedźwiedzia na Festiwalu w Berlinie (1967) za *Le Depart* rozpoczęło światową karierę reżysera, jaką może się poszczycić niewielu polskich twórców filmu. W tym samym roku powstał film *Ręce do Góry*. Określony przez samego Skolimowskiego jako jego najlepsze i najbardziej dojrzałe dzieło, film jest rozrachunkiem z przeszłością stalinowską oraz realiami społeczno-politycznymi Polski lat 50-tych i 60-tych. Film tak dobitnie i przenikliwie ośmieszał okres stalinizmu i komunizmu w Polsce, że mimo odwilży politycznej w początkowym okresie rządów Gierka nie został dopuszczony przez cenzurę na ekrany. W 1981 roku na prośbę Solidarności Skolimowski nakręcił półgodzinny prolog, który wraz z oryginalną wersją został pokazany w Polsce tylko raz - w przeddzień wybuchu stanu wojennego! Udostępniony światowej publiczności został podczas Festiwalu Filmowego w Cannes w tym samym roku. Film opowiada o czterech polskich lekarzach, którzy po spotkaniu z okazji dziesiątej rocznicy ukończenia Akademii Medycznej wybierają się w odwiedziny do kolegi ze studiów. Surrealistyczna podróż w wypełnionym gipsem, oświetlonym blaskiem świec wagonie, daje okazje do wielu refleksji, ujawnia walkę wewnętrzną, głęboko zakorzenione kompleksy, konformistyczną postawę i lęk przed przyszłością.

Film przejmuje widza niezwykłym, poetyckim pięknem obrazu i wspaniałą grą aktorów: Skolimowskiego, nieodżałowanych Bogumiła Kobieli i Jana Łomnickiego, Joanny Szczerbic i Adama Hanuszkiewicza. Powstałe po wyjeździe reżysera na Zachód dzieła takie jak *Deep End*, *Shout* i *Moonlighting* nie tylko zdobyły uznanie szerokiej publiczności, ale zostały też wyróżnione nagrodami na światowych festiwalach. Miłośnicy filmu pamiętają również Skolimowskiego z wielu doskonałych ról. W kwietniu bieżącego roku The American Cinematheque uhonorował twórcę pokazem filmów zatytułowanym *The Outsider: A Tribute to Jerzy Skolimowski*.

Na zakończenie spotkania uczestnicy dowiedzieli się, że Jerzy Skolimowski jest nie tylko utalentowanym filmowcem, lecz także uzdolnionym artystą plastykiem. Dowodem tego było przyznanie mu w przeddzień spotkania klubowego pierwszej nagrody na międzynarodowej wystawie *World Contemporary Art '98* w Los Angeles.

KULISY POLSKIEJ POLITYKI W OSTATNIM DZIESIĘCIOLECIU

Spotkanie z Profesorem Andrzejem Zakrzewskim

27 czerwca 1998

Profesor Andrzej Zakrzewski - historyk, prawnik i publicysta, od wielu lat aktywnie uczestniczy w kształtowaniu oblicza nowej Polski. Po ukończeniu Wydziału Prawa i Administracji Uniwersytetu Warszawskiego podjął pracę w Instytucie Historii PAN, gdzie jest zatrudniony dotychczas. Naukowiec, szczególnie zainteresowany historią ruchu ludowego i dziejami parlamentaryzmu II Rzeczypospolitej był zawsze zaangażowany politycznie. Był współtwórcą Księstwa Doświadczenie i Przyszłość, aktywnym członkiem ZSL, współtwórcą Komitetu Porozumiewawczego Stowarzyszeń Twórczych i Naukowych oraz współorganizatorem Kongresu Kultury Polskiej.

W 1991 roku ówczesny Prezydent Lech Wałęsa powierzył mu stanowisko ministra stanu w jego Kancelarii i kierownictwo Biura Obsługi Politycznej i Rady do Stosunków Polsko-Żydowskich. Był organizatorem obchodów wielkich rocznic narodowych. Od 1997 roku jako poseł z listy AWS Warszawa, przewodniczył Sejmowej Komisji Łączności z Polakami za Granicą. Jest współprzewodniczącym Zgromadzenia Sejmów Polski i Litwy i przewodniczącym Rady Naukowej Muzeum Niepodległości.

Spotkanie odbyło się w bardzo ożywionej atmosferze. Padło wiele pytań dotyczących obecnej sytuacji politycznej w kraju, nowego parlamentu i rządu. Sporo pytań dotyczyło prezydentury Lecha Wałęsy i doświadczeń profesora Zakrzewskiego na stanowisku ministra stanu w jego Kancelarii. Profesor opowiedział o swojej działalności w Komisji Łączności z Polakami za Granicą i podzielił się refleksjami na temat obecnej Polonii na Zachodzie i sytuacji Polaków na terenach byłych republik radzieckich. Poruszono również sprawę przynależności Polski do NATO i Unii Europejskiej.

Spotkanie, które odbyło się w rezydencji państwa Piłatowiczów poprowadził jak zwykle interesująco i z głęboką znajomością tematu profesor Andrzej Karboński.

tekst: Sekretarz Klubu

WIECZÓR Z JAZZEM

LOS ANGELES JAZZ QUARTET

27 września 1998

Los Angeles Jazz Quartet powstał przed czterema laty z inicjatywy Darka Oleś Oleszkiewicza. Darek rozpoczął karierę we Wrocławiu pracując ze znakomitymi saksofonistami jazzowymi: Zbigniewem Namysłowskim, Janem Wróblewskim i Tomaszem Szukalskim. W 1988 roku przyjechał do Los Angeles i bardzo szybko został jednym z najbardziej popularnych kontrabasistów na Zachodnim Wybrzeżu. W 1989 roku otrzymał stypendium w California Institute of the Arts, gdzie mentorem jego był Charlie Haden.

Po uzyskaniu dyplomu w 1992 roku został wykładowcą w klasie kontrabasu i zespołów jazzowych. Brał udział w nagraniu około czterdziestu albumów, współpracując ze znanymi muzykami: Joe Lovano, Bennie Maupin, Scott Hamilton, Arturo Sandoval, Bob Brookmayer, Alice Coltrane, i Billy Childs. Grał w James Newton Quartet, zespołach Kei Akagi, James'a Carney, Gerry Gibbsa i Chucka Manninga.

Los Angeles Jazz Quartet, uznany przez krytyków jazzowych za jeden z najlepszych zespołów na Zachodnim Wybrzeżu uzyskał trzecie miejsce spośród 360 grup zgłoszonych do 1996 Hennessey Jazz Search. Obok Darka członkami kwartetu są: gitarzysta Larry Koonse, saksofonista tenorowy Chuck Manning i perkusista Kevin Tullis. Repertuar Zespołu określany przez krytyków jako West Coast Cool składa się głównie z utworów napisanych przez jego członków. Kwartet wydał kilka dysków (Astarte, Look to the East) a ich utwór Ze Bonita Blues został przebojem radiostacji jazzowej w Los Angeles.

Niedzielny koncert odbył się przy blasku świec w pięknym ogrodzie rezydencji państwa Krystyny i Bolka Wydzgów. Rozmowę z Darkiem przeprowadziła Marysia Piłatowicz. Zapytany o dalsze plany zespołu artysta poinformował licznie zebranych członków klubu, że w październiku kwartet nagra w Krakowie pierwszą polską płytę. Wystąpi również na koncertach we Francji.

tekst: Sekretarz Klubu

POLITYKA czyli JAK TO SIĘ ROBI W POLSCE?

Spotkanie z Michałem Maliszewskim

17 października 1998

17 października członkowie Klubu mieli okazję spotkać się z Michałem Maliszewskim, redaktorem "Panoramy"- popularnego programu informacyjnego Telewizji Polskiej. Absolwent wydziałów historii sztuki i dziennikarstwa Uniwersytetu Warszawskiego pracuje w Telewizji Polskiej od 1990 roku. Jako komentator polityczny towarzyszy w podróżach dyplomatycznych prezydentom, premierom i ministrom spraw zagranicznych. Jest specjalistą od spraw niemieckich. Wielokrotnie przeprowadzał wywiady z byłym kanclerzem Kohlem. Jako gość rządu niemieckiego komentował ostatnie wybory do parlamentu.

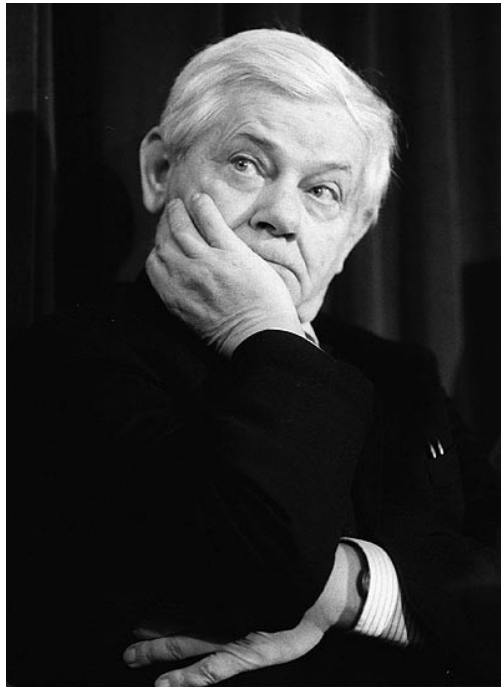
W rozmowie z Tadeuszem Bociańskim redaktor Maliszewski podzielił się z członkami klubu uwagami na temat politycznego zaangażowania Telewizji Polskiej oraz wpływie i metodach środków masowego przekazu na kształtowanie opinii publicznej. Opowiedział o strukturze telewizji i bardziej szczegółowo o pracy "Panoramy". Odpowiedział na liczne pytania dotyczące stosunków polsko-niemieckich i polityki związków przesiedleńczych na terenach polskich. Poruszył również sprawę tragicznej sytuacji gospodarczej Rosji. Następnie krótko scharakteryzował kolejnych polskich premierów i ich współpracę lub brak takiej z dziennikarzami. Na zakończenie podzielił się z zebranymi refleksjami ze swoich licznych spotkań z Papieżem Janem Pawłem II.

Spotkanie odbyło się w rezydencji państwa Zofii i Witolda Czajkowskich.

tekst: Sekretarz Klubu

"Struna Światła" - Wieczór poezji Zbigniewa Herberta 21 listopada 1998

Dnia 28 lipca 1998 roku zmarł Zbigniew Herbert, wybitny polski poeta. Jego konsekwentna odmowa uczestniczenia w oficjalnym nurcie życia literackiego i podporządkowania się wymogom komunistycznej propagandy zepchnęła go na margines życia literackiego, spowodowała, że był kompletnie ignorowany przez państwowe wydawnictwa, media, podręczniki i programy szkolne. Dopiero ostatnie lata przyniosły mu zasłużone miejsce w świadomości rodaków, uznanie i niezależność materialną. Dla większości z nas pozostał jednak postacią mało znaną, dla wielu nieznaną zupełnie.

Klubowe spotkanie dnia 21 listopada 1998 poświęciliśmy twórczości Herberta, żeby choć w części zapłacić tę lukę. Tytuł spotkania to tytuł jednego z jego wczesnych tomików poezji (1956). Na program wieczoru złożył się wybór wierszy i prozy poetyckiej z tomików Struna Światła, Epilog Burzy, Rovigo oraz Hermes, pies i gwiazda, poprzedzony notką biograficzną. Recytowali: Elżbieta Liebel, Tadeusz Bociński i Andrzej Lowkis. Reżyserowała Elżbieta Liebel. Tło muzyczne na gitarze zapewnił Carlos Velasco.

Gościny udzieliła nam Monika Lehman.

tekst: Sekretarz Klubu

KLINIKA ŚMIECHU
- ZWYCIĘSTWO RADOŚCI NAD SIŁAMI CIEMNOŚCI -
SPOTKANIE Z JANEM PIETRZAKIEM
5 grudnia 1998

W sobotę gościliśmy w klubie znanego artystę kabaretowego, pamiętanego z występów w Hybrydach i Kabarecie pod Egidą, Jana Pietrzaka.

Spotkanie odbyło się w siedzibie POLAM - Polish Credit Union. Występ kabaretu satyrycznego dla Polaków przebywających od dłuższego czasu poza granicami kraju jest przedsięwzięciem trudnym i często ryzykownym. Dowcip polityczny i socjalny (a w takim celuje były kandydat na Prezydenta) musi być osadzony w określonych realiach. Przy braku znajomości takowych trudno jest czasem zrozumieć aluzje; z miny lub intonacji głosu odgadnąć kto jest podmiotem kolejnego żartu. Toteż w rozmowach przed występem przewijała się nutka obawy czy przypadkiem nie będziemy słuchać starych dowcipów o komunie lub o nowych znanych osobistościach, o których nic nie wiemy. Okazało się, że te obawy były płonne. Dwugodzinny występ, podczas którego artyście akompaniował muzyk związany od początku z Hybrydami i Kabaretem pod Egidą, Krzysztof Paszek, podobał się bardzo. Pełne humoru monologi przeplatane piosenkami wywoływały burze śmiechu i niekończące się oklaski. Pod koniec spotkania odbył się krótki (zdecydowanie za krótki!) koncert piosenek na życzenie. A piosenki Jana Pietrzaka – polityczne, satyryczne, sentymentalne z nutką autoironii, zawsze odzwierciedlające aktualną rzeczywistość i nastroje społeczne – są ponadczasowe. Okazało się, że chłopcy z naszej ulicy jeszcze mają się całkiem dobrze i choć po pierwszym zawale pamiętają o ogrodach i pragną, żeby Polska była Polska.

tekst: Sekretarz Klubu

"WYZWANIA STOJĄCE PRZED POLSKĄ U PROGĘ JEJ WSTĄPIENIA W STRUKTURY ZACHODNIE"

17 stycznia 1999

Kolejne spotkanie klubu o charakterze polityczno-informacyjnym odbyło się u państwa Czajkowskich.

Tym razem tematem był stosunek społeczeństwa do realnej możliwości przystąpienia Polski do ekonomicznych struktur Europy Zachodniej. Gośćmi spotkania byli: biskup Tadeusz Pieronek, redaktor naczelny Gazety Wyborczej Adam Michnik i wieloletni dziennikarz Tygodnika Powszechnego Krzysztof Kozłowski.

Nasi goście zaprezentowali trzy różne w zabarwieniu, ale niekonfliktowe poglądy na nieuniknione ewolucje społeczne i ekonomiczne w Polsce i wielce prawdopodobną unię gospodarczą z Europą Zachodnią. Adam Michnik zgodnie z oczekiwaniami zaprezentował najbardziej interesujące stwierdzenia i ostre parabole. Wielorakie doświadczenia pana Michnika oraz jego szerokie osobiste kontakty zaowocowały w żywych dowcipnych sformułowaniach. Doskonały orator i polemista nie tylko odpowiadał na pytania wprost, ale również doskonale wyczuwał intencje pytającego i wypowiedź swoją modyfikował w sposób najbardziej oświetlający poruszane zagadnienie. Krzysztof Kozłowski, minister spraw wewnętrznych w rządzie Tadeusza Mazowieckiego, obecnie senator, mówił o nastrojach panujących w środowisku inteligencji katolickiej. Stwierdził, że polscy intelektualiści są przygotowani do konfrontacji z elitą światową i mogą wnieść do Europy świeżą myśl filozoficzno-społeczną. Wypowiedzi Biskupa Pieronka były najbardziej stonowane, czego zresztą można oczekiwać od przedstawiciela instytucji o dwutysiącletniej tradycji. Spotkanie poprowadził w wyważony sposób i z dużą znajomością tematu Tadeusz Bociański. Mieliśmy okazję nie tylko zapoznać się z aktualnymi i przyszłymi problemami naszych rodaków w kraju, ale również poznać nieco bliżej wybitnych twórców polskiej polityki współczesnej.

tekst: Sekretarz Klubu

KOLEĐY POLSKIE
ze zbiorów Michała Mioduszeńskiego i Oskara Kolberga
muzyka: Witold Lutosławski
30 stycznia 1999

W sobotę, 30 stycznia byliśmy uczestnikami unikalnego spotkania muzycznego. W pięknie udekorowanym salonie państwa Wydzgów, na których prawdziwie staropolską gościnność klub zawsze może liczyć, odbył się wieczór kolęd Witolda Lutosławskiego w wykonaniu Jolanty Tensor-sopran, Marka Szpakiewicza-wiolonczela i Jacka Różgi-fortepian. Unikalność spotkania polegała na bardzo udanym dopasowaniu szeregu elementów niezbędnych do zrealizowania trudnego przedsięwzięcia. Inicjator wieczoru, Jacek Różga, wykazał znakomitą intuicję. Muzyka Witolda Lutosławskiego, raczej trudna dla przeciętnego słuchacza, miała wypełnić cały program. Doskonałym pomysłem było wybranie kolęd jako osnowy muzycznej. Wszystkim bliskie są te melodie znane od najwcześniejszego dzieciństwa. Dzięki temu łatwiej było docenić nowatorstwo Lutosławskiego i piękno jego muzyki. Powodem do dumy był fakt, że byliśmy świadkami wykonania oryginalnej wersji kolęd, prawdopodobnie po raz pierwszy od pięćdziesięciu paru lat! Kolejnym elementem, który złożył się na sukces wieczoru była doskonała jakość wykonania. Marek Szpakiewicz i Jacek Różga występowali już z dużym sukcesem w naszym klubie. Jacek Różga, który natknął się na wydanie angielskie Twenty Polish Christmas Carols w bibliotece muzycznej UCLA, zaprosił również do współpracy Jolantę Tensor, laureatkę wielu konkursów śpiewaczych i solistkę polskiego chóru kameralnego Schola Cantorum Gedanensis. Do niedawna śpiewała ona w chorze Chicago Symphony. Oryginalnym pomysłem autora programu było zastąpienie w części utworów głosu ludzkiego partią solową na wiolonczeli w pięknym wykonaniu pana Marka. Zachwycona publiczność domagała się bisów. Wieczór zakończyły wspólnie śpiewane kolędy.

- Sekretarz Klubu

Recital Barbary Hesse Bukowskiej i Macieja Piotrowskiego 27 lutego 1999

Klub miał okazję upamiętnić 150 rocznicę śmierci Fryderyka Chopina uczestnicząc w niezwykłym wieczorze muzycznym, który odbył się w salonie państwa Wandy i Stefana Wilków. Był to recital fortepianowy znakomitych rodzimych artystów: Barbary Hesse-Bukowskiej i Macieja Piotrowskiego. Barbara Hesse-Bukowska, która jako młodziutka pianistka zdobyła drugą nagrodę podczas Czwartego Konkursu Chopinowskiego w Warszawie, a kilka lat później Prix Chopin na Konkursie Pianistycznym w Paryżu występowała na całym świecie. Brała udział w wielu festiwalach muzycznych. Była również członkiem jury podczas konkursów pianistycznych od Tokio po Bangkok. Od 1963 roku zajmuje się pedagogiką - prowadzi klasę fortepianu w Akademii Muzycznej w Warszawie oraz klasy mistrzowskie w wielu krajach świata. Maciej Piotrowski, który również koncertował na estradach kilku kontynentów, obecnie także profesor Akademii Muzycznej w Warszawie, jest uznany za jednego z czołowych polskich muzyków kameralnych. Na program koncertu złożyły się oczywiście utwory Chopina: polonezy, mazurki, walce. Prawdopodobnie znane większości członków klubu, wykonane w sposób mistrzowski wywołały niezwykle wrażenie.

Przypomniało mi się wspomnienie Jerzego Waldorfa o koncercie Ignacego Paderewskiego, którego świadkiem był przed laty i zapamiętał na całe życie. Wydaje mi się, że uczestniczyliśmy w wydarzeniu, o którym będziemy równie długo pamiętać.

Tekst: Sekretarz Klubu

Spotkanie z Rafałem Olbińskim

13 marca 1999

Rafał Olbiński, światowej sławy grafik i malarz, mieszkający od 17 lat w Nowym Jorku, gościł w Los Angeles na zaproszenie Pasadena Art Center College of Design. Dzięki Leonardowi Konopiskiemu, który jest profesorem tej uczelni, członkowie klubu mieli okazję spotkać się z artystą i poprzez przezrocza zapoznać się z jego twórczością.

Wielu z nas oczywiście zetknęło się wcześniej z Olbińskim, kiedy uwagę naszą przykuła okładka w Time, Newsweeku, Der Spiegel lub New York Times, gdzie w oryginalny, pełen ekspresji sposób potrafi wyrazić aktualny problem lub myśl przewodniego artykułu. Niektórzy zapamiętali jeszcze z Polski jego plakaty albo oryginalna szatę graficzna czasopisma Jazz Forum. Olbiński jest absolwentem Wydziału Architektury Politechniki Warszawskiej, ale już podczas studiów zdobywał nagrody na otwartych konkursach plakatu. W 1982 roku wyemigrował do Stanów Zjednoczonych i bardzo szybko dał się poznać jako znakomity ilustrator i malarz, obdarzony niezwykłą wyobraźnią i doskonałą techniką malarską. Od 1985 roku wykłada w znanej School of Visual Arts w Nowym Jorku. Otrzymał ponad sto nagród za swoje plakaty i obrazy, między innymi prestiżową Prix Savignac 1994 w Paryżu. W 1995 roku jury przyznało pierwszą nagrodę jego plakatowi New York City Capital of the World. Miłośnicy Opery w Nowym Jorku i Cincinnati zapamiętają jego plakaty reklamujące Carmen, Lucje z Lammermoor czy Siegfrieda, pełne poezji a czasem zaskakującego, surrealistycznego humoru. Na spotkaniu, które odbyło się w domu państwa Piłatowiczów, nasz gość niezwykle barwnie i dowcipnie opowiadał o swojej drodze życiowej i artystycznej. Pokazał nam dziesiątki przezroczy przedstawiające różnorodne prace – okładki czasopism, ilustracje do książek, plakaty reklamowe i obrazy, które ogromnie się spodobały. Rozmowę z Olbińskim poprowadził zasłużony członek klubu Leonard Konopelski, sam znakomity artysta, który w tym roku będzie miał dwie wystawy w Europie – w Krakowie i w Strasbourgu.

tekst - Sekretarz Klubu

Spotkanie z Jerzym Hoffmanem 2 maja 1999

Spotkanie z twórcami Ogniem i Mieczem - reżyserem Jerzym Hoffmanem, producentem Jerzym Michalukiem i aktorem Michałem Żebrowskim, odbyło się w przeddzień amerykańskiej premiery filmu. To, że ogromna większość członków klubu nie widziała filmu przed spotkaniem sprawiło, że dyskusja potoczyła się w innym kierunku, niż gdyby odbyła się po pokazie. Jerzy Hoffman premierą Ogniem i Mieczem zakończył ekranizację Trylogii Henryka Sienkiewicza. W 1968 roku powstał Pan Wołodyjowski a w 1974 Potop, oba przyjęte entuzjastycznie przez polską publiczność. Mimo to, ze względu na kontrowersyjną tematykę, realizacja ostatniej, a właściwie pierwszej części trylogii napotykała od początku na duże trudności. Reżyser podkreślił, że celem nakręcenia filmu (według niego ku refleksji a nie ku pokrzepieniu serc) było przekazanie starej prawdy historycznej, że upadek wielonarodowościowego państwa spowodowany jest brakiem prawa i tolerancji. Nic dziwnego więc, że realizację filmu starał się przeforsować ówczesny minister kultury, profesor Krawczuk, który związek prawa z egzystencją państwa uczynił głównym motywem wielu swych publikacji. Prowadzący spotkanie Zbigniew Nyczak, który był naocznym świadkiem powstawania filmu i uczestnicy spotkania zadali gościom wiele interesujących pytań.

Jerzy Hoffman, doskonały gawędziarz, opowiedział o swojej przygodzie z Trylogią, która rozpoczęła się od zafascynowania powieścią, przeczytaną po raz pierwszy na Syberii. Porównał warunki realizacji filmu w latach sześćdziesiątych i siedemdziesiątych oraz obecnie. Jerzy Michaluk opowiedział o wieloletnich staraniach o sfinansowanie filmu, bardzo nowoczesnym jak na polskie warunki sposobie realizacji i niebywałym sukcesie, również finansowym, w kraju, oraz o planach dystrybucji zagranicą. Dowiedzieliśmy się, że film będzie pokazany na festiwalu w Cannes, a serial zrealizowany na jego bazie ukaże się w telewizji polskiej za dwa lata. Odtwórca roli Jana Skrzetuskiego, aktor najmłodszego pokolenia, Michał Żebrowski, którego pamiętamy jako Konrada z Dziadów pokazanych nam w zeszłym roku przez Jana Englerta i filmu Poznań 56, podzielił się wrażeniami z pracy z reżyserem Hoffmanem i wieloma znanymi polskimi aktorami. Spotkanie odbyło się w pięknie udekorowanej na tę okazję sali Polish Credit Union - Polam.

/tekst---SEKRETARZ KLUBU

Spotkanie z Agnieszką Holland 15 maja 1999

W tym roku klub miał okazję gościć wiele interesujących osób. A jednak wielu członków klubu stwierdziło, że czas spędzony z Agnieszką Holland upłynął błyskawicznie i że spotkanie było wyjątkowo udane. Światowej sławy reżyser, dwukrotnie nominowana do nagrody Oscara za filmy *Gorzkie Żniwa* i *Europa, Europa*, laureatka wielu nagród na festiwalach filmowych, a jednocześnie niezwykle inteligentna kobieta o bezpretensjonalnym sposobie bycia - Agnieszka Holland należy do pokolenia większości członków klubu; jak wielu z nas ma za sobą początkowy okres aktywności zawodowej w Polsce. Najcieplej wspomina właśnie ten czas, kiedy nakręciła pierwsze filmy w Zespole Filmowym X kierowanym przez Andrzeja Wajdę, gdzie panowała prawdziwie przyjacielska, pełna życzliwości atmosfera. Reżyserka stwierdziła, że mimo bardzo ścisłej cenzury, miała wówczas znacznie większą swobodę artystyczną; problemem było przekonanie działaczy politycznych o nieszkodliwości filmu, a nie jego kasowość, co jest kryterium akceptacji projektu na Zachodzie. Filmy *Aktorzy Prowincjonalni*, *Niedzielne Dzieci*, scenariusze do filmów reżyserowanych przez Wajdę (*Bez Znieczulenia*, *Człowiek z Marmuru*) były odkryciem, zachwycały dojrzałością warsztatu, zdobywały nagrody na festiwalach filmowych.

W 1981 roku znalazła się na Zachodzie. Mimo oczywistych trudności bardzo szybko zdobyła uznanie. *Variety* już w 1981 roku stawiało ją w czwórce najwybitniejszych polskich reżyserów filmowych obok Wajdy, Kiesłowskiego i Zanussiego. Film *Gorzkie Żniwa* nakręcony w ciągu dwóch tygodni nominowany w 1986 roku do Oscara zwrócił na nią uwagę amerykańskiego środowiska filmowego (*Women in Film Crystal Award* -1988). Światową sławę przyniósł Agnieszce Holland zrealizowany w 1991 roku film *Europa, Europa*. Po nim nastąpił *Olivier, Olivier*, ogromnie popularny wśród publiczności *Tajemniczy Ogród*, *Całkowite Zaćmienie* (nagroda na festiwalu w San Sebastian) i *Washington Square*. Obecnie kończy realizację filmu *Trzeci Cud*.

Spotkanie poprowadził z dużą znajomością tematu Andrzej Maleski, który wspominał, że w 1977 roku jako dziennikarz telewizyjnego magazynu kulturalnego *Pegaz* przeprowadził wywiad z panią Agnieszką na planie filmu *Bez Znieczulenia*. W trakcie dyskusji między innymi padło pytanie, jak reżyserka radzi sobie z wszechobecnym w Stanach Zjednoczonych kryterium kasowości filmu. Agnieszka Holland odpowiedziała, że miała szczęście, iż nigdy nie musiała się zgodzić na coś sprzecznego z jej artystycznym credo, jakkolwiek czasem jest to bardzo trudne. Jednak tej bezkompromisowości i wierności swojej wizji artystycznej publiczność zawdzięcza wiele wspaniałych przeżyć.

Niezawodni państwo Czajkowscy udzielili gościny członkom klubu.

/tekst SEKRETARZ KLUBU

Koncert Kevina Kennera 5 czerwca 1999

Po raz drugi w trwającym obecnie Międzynarodowym Roku Chopinowskim zasłużeń dla polskiej muzyki państwo Wanda i Stefan Wilkowie gościli członków naszego Klubu oraz stowarzyszenia "The Friends of Polish Music" na koncercie wybitnego pianisty amerykańskiego Kevina Kennera, głównego laureata XII Międzynarodowego Konkursu Chopinowskiego w Warszawie w 1990 roku. Otrzymał on wówczas również nagrodę publiczności i nagrodę za najpiękniejsze wykonanie poloneza.

W tym samym roku nagrodzono go brązowym medalem na Międzynarodowym Konkursie Pianistycznym im. Piotra Czajkowskiego w Moskwie. Artysta uzyskał także wiele innych nagród i wyróżnień na konkursach międzynarodowych i amerykańskich. Pianista rozpoczął grę nauki na fortepianie jako kilkuletni chłopiec. Od dwunastego roku życia był uczniem znakomitego nauczyciela Krzysztofa Brzuzy, który przygotował go do udziału w Konkursie Chopinowskim w 1980 roku, gdzie w wieku 17 lat uzyskał wyróżnienie. Kontynuował naukę w Krakowie pod kierunkiem wspaniałego pedagoga Ludwika Stefańskiego. Kevin Kenner występuje jako solista z najlepszymi orkiestrami świata pod batutą takich dyrygentów jak Sir Charles Groves, Stanisław Skrowaczewski, Andrew Davis i Kazimierz Kord.

Jego osiągnięcia zdobyły mu uznanie krytyków i publiczności. Jest uznany za jednego z najlepszych pianistów amerykańskich, a jego interpretacja muzyki Chopina stawia go na równi z artystami miary Rubinsteina, Benedetti-Michelangeli i Dinu Lipatti. Artysta często występuje w Polsce; kilka tygodni temu na festiwalu w Busku Zdroju. W sobotę pani Wanda Wilk poprzedziła występ pianisty krótką opowieścią o jego życiu i osiągnięciach artystycznych. A potem nastąpiła prawdziwa uczta duchowa. Myślę, że możemy się zgodzić z opinią wyrażoną przez kilku członków klubu, że koncertami artystów klasy Barbary Hesse-Bukowskiej, Macieja Piotrowskiego oraz Kevina Kennera godnie uczciliśmy 150 rocznicę śmierci największego polskiego kompozytora.

/tekst SEKRETARZ KLUBU

Wieczór Muzyki Kameralnej 12 września 1999

Niedziele 12 września długo będą pamiętać członkowie i goście naszego Klubu. Wprawdzie Jacek Różga przyzwyczyił nas już do wysokiej klasy wieczorów muzycznych, które dla Klubu organizuje, ale tym razem świetna forma wykonawców zbiegła się ze szczególną gotowością emocjonalną słuchaczy, dając im niepowtarzalne przeżycia. W pięknej rezydencji Krysi i Bolka Wydzgów muzyka Szuberta była u siebie, brzmiała naturalnie i swobodnie. Huber Pralicz, znakomity skrzypek rodem z Polski, wystąpił w Klubie po raz pierwszy i z miejsca podbił słuchaczy. Na fortepianie towarzyszył mu Jacek Różga, którego podziwialiśmy już wielokrotnie. Słuchając ich gry trudno było uwierzyć, że ci dwaj artyści występują razem po raz pierwszy. Po krótkiej przerwie-druga część wieczoru. Tym razem fortepian Jacka Różgi wspierał wiolonczele Marka Szpakiewicza. Duet ten słyszeliśmy już kilkakrotnie, ale za każdym razem na nowo odkrywamy i podziwiamy ich talent i wrażliwość muzyczną, a także chyba uczymy się coraz lepiej odbierać ich sztukę i dzielić emocje, jakie niesie ich muzyka. Entuzjastyczne przyjęcie koncertu zmusiło naszych artystów do szeregu bisów. Brawom nie było końca.

Wieczór ten był znaczący z innego jeszcze powodu. Żegnaliśmy nim ustępującego Konsula Generalnego Rzeczypospolitej w Los Angeles z małżonką, państwa Macieja i Renatę Krychów, a raczej parę wypróbowanych przyjaciół, którzy przez cztery lata służyli klubowi życzliwą radą i pomocą, a dla wielu z nas stali się bliskimi ludźmi.

Podziękowała im za tę życzliwość Jola Zych, prezes Klubu, wręczając kwiaty i dyplomy Honorowych Członków Klubu. Jola Tensor zadedykowała naszym droгим gościom ich ulubioną pieśń Mamma. A potem były jeszcze toasty i długie serdeczne rozmowy.

/tekst: Andrzej Lowkis

Spotkanie z reżyserem Stefanem Szlachtyczem 16 października 1999

W październiku ub. roku w naszym Klubie, energicznie i sprawnie prowadzonym przez Jolę Zych, odbyło się spotkanie z reżyserem Stefanem Szlachtyczem.

Stefan już po raz wtóry, był gościem Klubu Kultury im. Heleny Modrzejewskiej w Los Angeles. Pierwsze spotkanie było zorganizowane w kwietniu 1993, wspólnie z Konsulatem Generalnym RP. Był to pokaz spektaklu telewizyjnego zrealizowanego przez Stefana Szlachtycza na podstawie scenariusza Harveya Sarnera, z gatunku "teatru faktu". Tematem jest, hipotetyczne spotkanie między byłym kapralem Polskiej Armii, późniejszym Premierem Izraela, Menachemem Beginem, a jego dowódcą generałem Władysławem Andersem. Udramatyzowana konwersacja staje się pretekstem do podsumowania stosunków polsko - żydowskich i próbą nawiązania porozumienia.

Na ostatnim spotkaniu, Stefan zaprezentował dwa filmy:

"Piłsudski B" Majewicz A" czyli Ajnowie a sprawa polska.

Film dokumentalny o Bronisławie Piłsudskim, wybitnym etnologu, badaczu tajemniczego ludu Ajnów, pierwotnych pramieszkańców archipelagu wysp japońskich. Film zrobiony przy współudziale prof. Alfreda Majewicza, kontynuatora prac i edytora pism Piłsudskiego. Bronisław jest rodzonym bratem Józefa Piłsudskiego, ale ich życia potoczyły się odrębnym torem.

Następnym filmem był:

"Paderewskiego życie po życiu" tryptyk filmowy.

Fabularyzowana opowieść o ostatnich latach życia, śmierci i losach pośmiertnych Ignacego Jana Paderewskiego. Całkowite obalenie oficjalnej wersji historycznej związanej z końcówką życia Mistrza. Nieznana historia toczy się jak barwna kryminalna opowieść; na podstawie autobiograficznej książki Simone Giron szwajcarskiej wielbicielki Paderewskiego.

Nota biograficzna: Stefan Szlachtycz, reżyser filmowy, telewizyjny, teatralny, operowy. Scenarzysta, scenograf, grafik i pisarz. Urodzony w Krakowie. Ukończył Wydział Architektury Politechniki Krakowskiej, następnie Wydział Reżyserii Wyższej Szkoły Filmowej w Łodzi. Jako reżyser związany z telewizją od 1963 roku, najpierw jako Reżyser Odpowiedzialny TVP w Krakowie, następnie Główny Reżyser TVP w Warszawie, oraz Dyrektor Teatru TVP w Warszawie. Obecnie reżyser w programie 2 TVP. Wielokrotny juror międzynarodowych festiwali telewizyjnych. Laureat wielu prestiżowych nagród. Zrealizował kilkaset programów artystycznych wszystkich gatunków telewizyjnych: muzycznych, baletowych, rozrywkowych, edukacyjnych, filmów fabularnych, spektakli TV oraz liczne słuchowiska dla Teatru Polskiego Radia.

Obecnie, Stefan chce przygotować serial, czyli kilkuodcinkową opowieść filmową osnutą na podstawie książki Kazimierza Brauna "Pożegnanie z Alaską". Jest to współczesna opowieść o emigrancie solidarnościowym, która jest pretekstem do prezentacji historii polskiego osadnictwa w USA. TVP jest zainteresowana, ale bez udziału Polonii i strony amerykańskiej to jest niemożliwe.

Życzymy Stefanowi powodzenia w jego projektach i cieszymy się że był naszym gościem.

Zosia Korzeniowska.

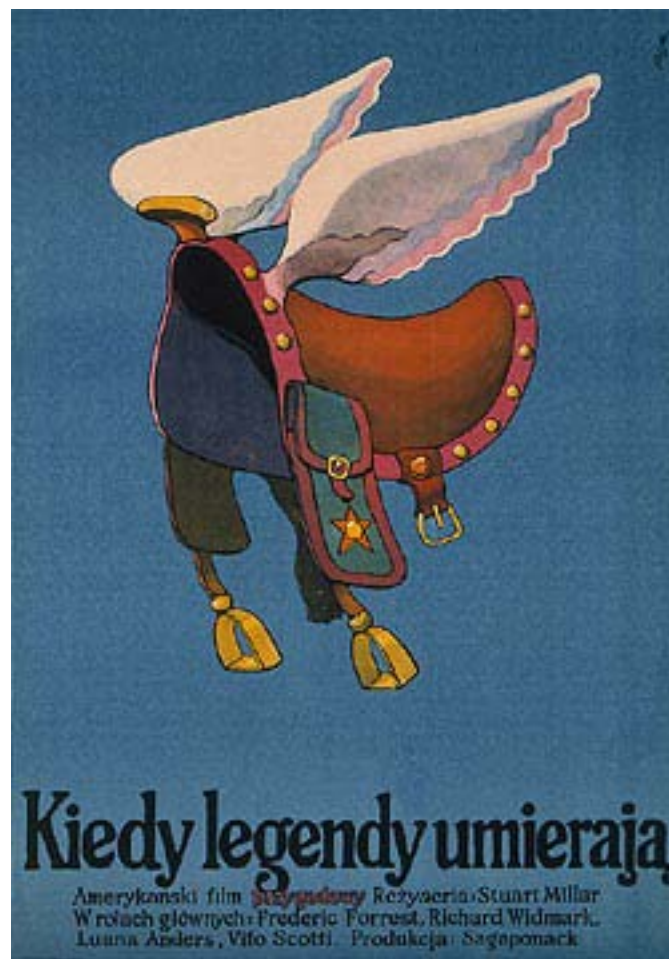
Wystawa polskiego plakatu filmowego Western Amerykański 17 października 1999

Autry Museum of Western Heritage i Fundacja Kościuszkowska zaprosiły nasz klub do wzięcia udziału w spotkaniu z wybitnymi twórcami polskiego plakatu Waldemarem Świerzym i Jerzym Sarneckim oraz byłym kustoszem Muzeum Plakatu Polskiego w Wilanowie, Mariuszem Knorowskim. Spotkanie odbyło się w muzeum trzy dni po uroczystym otwarciu wystawy z udziałem kilkuset amerykańskich i polskich miłośników polskiej sztuki plakatu. Wystawę otworzył Konsul Generalny Rzeczypospolitej Polskiej w Los Angeles, Krzysztof Kasprzyk. Oficjalny tytuł wystawy brzmi: Western Amerykański: Polish Poster Art and the Western. Przedstawia ona twórczość artystów okresu powojennego - od końca lat czterdziestych do początku lat pięćdziesiątych. Kolekcja Autry Museum, licząca ponad 100 polskich plakatów jest największym tego typu zbiorem poza granicami kraju. Z dumą usłyszeliśmy stwierdzenie, że Polska Szkoła Sztuki Plakatu jest uznana za najlepszą w świecie. Trudno byłoby się z tym nie zgodzić podziwiając dzieła światowej sławy artystów: Henryka Tomaszewskiego, Jana Młodożeńca, Waldemara Świerzego lub Andrzeja Pagowskiego. Wydaje się, że wystawa odpowiedziała na oczywiste i zresztą często stawiane pytanie: Dlaczego dwa pojęcia - western i plakat, zostały akurat w Polsce połączone i podniesione do rangi sztuki. Dla większości członków klubu w pamięci został symbolizm tamtych czasów - na przykład rzeźby z warszawskiego Placu Konstytucji - silne i napawające bezpieczeństwem postacie robotników i chłopów. Jakże różny jest symbol z plakatu reklamującego filmy takie jak Rzeka bez powrotu, gdzie na białym tle widnieje wycelowana prosto w widza lufa karabinu, lub Sędzia z Teksasu, drwiący z bohatera filmu, dla którego rozwiązanie konfliktu poprzez brutalną strzelaninę było równoznaczne ze sprawiedliwością. Plakat stał się czymś więcej niż zachęceniem do pójścia do kina - zmuszał do myślenia, potępiał przemoc. Ukoronowaniem tej postawy był plakat wyborczy Tomasza Sarneckiego z 1989 roku, na którym przedstawił on sylwetkę Gary Coopera z filmu W samo południe, z odznaką Solidarności na piersi, powyżej gwiazdy szeryfa.

Do tego plakatu nawiązał Bronisław Geremek w swojej mowie z okazji przystąpienia Polski do NATO, mówiąc, że pomógł on odnieść zwycięstwo. Wystawa została zorganizowana pod patronatem Ministra Kultury Andrzeja Zakrzewskiego, którego gościliśmy w klubie w zeszłym roku i ambasadora Rzeczypospolitej Polskiej Jerzego Koźmińskiego. Członków klubu, którzy nie mogli wziąć udziału w spotkaniu, informujemy, że wystawa potrwa do 30 stycznia 2000 roku. Towarzyszy jej pięknie wydany katalog z esejami znawców tematu z Polski, Wielkiej Brytanii i Stanów Zjednoczonych.

tekst: Sekretarz Klubu

**Spotkanie z Magdą Zawadzką
13 listopada 1999**

**Spotkanie z aktorem Danielem Olbrychskim
20 listopada 1999**

Spotkanie z Janem Englertem

9 grudnia 2000

Spotkanie z Jazzem

18 listopada 2000

Spotkanie z aktorem Jerzym Stuhrem

21 października 2000

Spotkanie z aktorką Joanną Szczepkowską

10 września 2000

"Piernikalia", Teatrzyk Dyletantów

24 czerwca 2000

Zebranie sprawozdawczo-wyborcze

4 czerwca 2000

"Wyprawa do Siedmiu Bogów" - spotkanie ze Sławkiem Łobodzińskim

29 kwietnia 2000

"OSKAR 2000" - wieczór z reżyserem Andrzejem Wajdą

25 marca 2000

Bal

12 lutego 2000

Spotkanie z aktorem Mieczysławem Gajdą

22 stycznia 2000

